

sisquera es prou per a que arribem a saber on anem.

L'esforç de tots es necessari. Les idees llençades des de Berlin, Paris, etz. són ones de saber que rebudes a Tokio, Londres... posen en activitat altres cervells privilegiats els quals, transformant-les, ampliant-les, aclarint-les, les converteixen en quelcom pràctic d'immediata utilitat o donen lloc a noves idees, noves esperances, que algun dia poden ésser bella realitat.

Quantes vegades veiem associats en una mateixa obra noms de diverses nacionalitats. Maxwell-Hertz-Branly-Marconi! a tots ells correspon una part de la glòria de l'invenció de la telegrafia sens fils. Bering-Rouxl noms adorats pels milers de pares que han salvat els seuse fillets del terrible flagell de la difteria. Haber-Claudel La llista seria interminable.

L'originalíssim novel·lista anglès H. G. Wells, ens conta de sa rescent visita a Rússia, que en preguntar als savis russos què desitjaven, li contestàren que més que la manca d'aliments i de vestits lamentaven la manca de revistes i obres científiques. Desitjaven els savis russos que la lletra freda i inexpressiva d'impremta omplís el buit que en llurs cervells, ja que no podia omplir el de llurs cors, havia deixat la manca de les lletres intimes, cordials, escrites en els laboratoris sobre les taules de treball. Era el pa espiritual el que demanaven; era l'expressió més noble de l'altruisme.

Esperem confiadament que l'any que hem començat serà més fecond en l'acompliment de noms d'eminentes investigadors. Esperem-ho i desitjem-ho de cor que tots hi guanyarém.

JOSEP CAIXES GILABERT.

EPIGRAMES

(DEL LLATÍ)

DAVANT D'UNS EPITAFIS

«Aquí jau un pagés».
«En eixa tomba dorm un navegant».
¡Per a anà a l'altra vida
igual s'hi va per terra com per mar.

UN CONSELL

Si vols guardar bé un secret
fes que mai surti de tú;
o, en tot cas, confiel sols
a un embustero, o a un mut.

Aquest no anirà a explicar-lo,
ja 'n pots estar ben segur;
i si l'embustero 'l conta...
¿penses que 'l creurà ningú?

UNA GALANTERÍA

Diuen, nineta hermosa,
que 't tenyeixes la negra cabellera;
més jo dic que és mentida:
quan tú la vas comprar... ja era ben negra.

EPITAFI

«Aquí reposen els restes
d'un miserable usurer,
que abraçat amb l'or moria
vesadt llàgrimes de fèl.

—¿Plorava perquè deixava
la ditxa, el món, els diners?
—¡No!... ¡Pels gastos del sepulcre
que haurien de fer per ell!».

JOSEP CIURANA MAJÓ.